

Обула ѳ жълти чевли
На краста'и подзе;

Опасала свилень поясъ
На криви кълко'и.

ЛЮБОВНИ.

286.

Шила Гърдя дълга сая, Гюрбю
мори, *)
Отъ Митровденъ до Гюрбювденъ,
Дванадесетъ терзифчина,
Тринадесетъ шегарчина,
И пакъ сая не шіена.
Кога дойде день Велигденъ,
Си-те моми променати,

'Си-те моми съ дълги саби,
Бѣла Гюрдя що кѣтаденъ.
Коѳ бѣше оженато,
Женатѳ си оставаше,
Тукъ да земитъ бѣла Гюрдя;
Коѳ бѣше неженато,
Пушка-та си продаваше,
Тукъ да земитъ бѣла Гюрдя.

287.

Шетнала съ Калешъ Гюрдя, Гюр-
бю мори,
Отъ чинар-отъ до бунар-отъ,
Си загина сѣрма коланъ.
Ми помина лудо младо,
Той ми найде сѣрма коланъ.
Гюрдя му съ милно молитъ: лудо
море: **)
„Ейди лудо аджаміа!
Дан' ми найде сѣрма коланъ?“ —
„Жими тебе, живъ да сумъ ти,
Гюрбю мори!
Не сумъ, не сумъ, не сумъ нашло,
Ак' сумъ нашло сѣрма коланъ,
Да съ виткамъ како него
На твоя-та половина.“

Съ прошета калешъ Гюрдя
Отъ чинар-отъ до бунар-отъ,
Си загина ко'анъ герданъ.
И намина лудо младо,
Той ми найде ко'анъ герданъ.
Гюрдя му съ милно молитъ: лудо
море:
„Ейди лудо аджаміа!
Дан' ми найде ко'анъ герданъ?“ —
„Не сумъ, не сумъ, не сумъ на-
шло; Гюрбю мори!
Ако сакашъ ти съ кълнамъ,
Жими тебе, живъ да сумъ ти!
Ак' сумъ нашло ко'анъ герданъ,
Да ти висамъ, како него
На твое-то бѣло гърло.“

*) Гюрбю мори — съ повторить на 'секои стихъ.

**) Гюрбю мори и лудо море — съ повторять на 'секои стихъ, едно по друго.